

wek i Wesoła oraz gmin: Cegłów, Dębe Wielkie, Dobrze, Halinów, Jakubów, Kałuszyn, Latowicz, Mińsk Mazowiecki, Mrozy, Siennica i Stanisławów,”

„f) Prokuratura Rejonowa w Węgrowie — dla miasta Węgrów oraz gmin: Grębków, Korytnica, Liw, Łochów, Miedzna, Sadowne, Stoczek i Wierzbno,”

g) w pkt 32 lit. e) otrzymuje brzmienie:

„e) Prokuratura Rejonowa w Sochaczewie — dla miasta Sochaczew oraz gmin: Brochów, Młodzieszyn, Nowa Sucha, Rybno, Sochaczew i Teresin,”

h) pkt 40 otrzymuje brzmienie:

„40) w obszarze właściwości Prokuratury Okręgowej w Warszawie:

a) Prokuratura Rejonowa w Grodzisku Mazowieckim — dla miast: Milanówek i Podkowa Leśna oraz gmin: Błonie, Grodzisk Mazowiecki, Kampinos i Leszno,

b) Prokuratura Rejonowa w Legionowie — dla miasta Legionowo oraz gmin: Jabłonna, Nieporęt, Serock i Wieliszew,

c) Prokuratura Rejonowa w Nowym Dworze Mazowieckim — dla miasta Nowy Dwór Mazowiecki oraz gmin: Czosnów, Leoncin, Łomianki, Pomiechówek i Zakroczym,

d) Prokuratura Rejonowa w Otwocku — dla miast: Józefów i Otwock oraz gmin: Celestynów, Karczew, Kołbiel i Wiązowna,

e) Prokuratura Rejonowa w Piasecznie — dla gmin: Góra Kalwaria, Konstancin-Jeziorna, Lesznówola, Piaseczno i Prażmów,

f) Prokuratura Rejonowa w Pruszkowie — dla miast: Piastów i Pruszków oraz gmin: Brwinów, Michałowice, Nadarzyn, Ożarów Mazowiecki, Raszyn i Stare Babice,

g) Prokuratura Rejonowa Warszawa-Mokotów w Warszawie dla części gminy Warszawa-Centrum określonej w statucie tej gminy granicami administracyjnymi dzielnicy Mokotów oraz gmin: Warszawa-Ursynów i Warszawa-Wilanów,

h) Prokuratura Rejonowa Warszawa-Ochota w Warszawie dla części gminy Warszawa-Centrum określonej w statucie tej gminy granicami administracyjnymi dzielnicy Ochota oraz gmin: Warszawa-Ursus i Warszawa-Włochy,

i) Prokuratura Rejonowa Warszawa-Praga Południe w Warszawie dla części gminy Warszawa-Centrum określonej w statucie tej gminy granicami administracyjnymi dzielnicy Praga-Południe oraz gmin: Warszawa-Rembertów i Warszawa-Wawer,

j) Prokuratura Rejonowa Warszawa-Praga Północ w Warszawie dla części gminy Warszawa-Centrum określonej w statucie tej gminy granicami administracyjnymi dzielnicy Praga-Północ oraz gmin: Warszawa-Białołęka i Warszawa-Targówek,

k) Prokuratura Rejonowa Warszawa-Śródmieście w Warszawie dla części gminy Warszawa-Centrum określonej w statucie tej gminy granicami administracyjnymi dzielnicy Śródmieście,

l) Prokuratura Rejonowa Warszawa-Wola w Warszawie dla części gminy Warszawa-Centrum określonej w statucie tej gminy granicami administracyjnymi dzielnicy Wola oraz gmin: Warszawa-Bemowo i Izabelin,

t) Prokuratura Rejonowa Warszawa-Żoliborz w Warszawie dla części gminy Warszawa-Centrum określonej w statucie tej gminy granicami administracyjnymi dzielnicy Żoliborz oraz gminy Warszawa-Bielany,

m) Prokuratura Rejonowa w Wołominie — dla miast: Kobyłka, Marki, Żąbki i Zielonka oraz gmin: Dąbrówka, Jadów, Kłembów, Poświętne, Radzymin, Strachówka, Tłuszcz i Wołomin,”;

3) w § 6 skreśla się pkt 4.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2001 r.

Minister Sprawiedliwości: w z. *J. Niedziela*

1266

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 19 grudnia 2000 r.

w sprawie warunków przyznawania funkcjonariuszom Służby Więziennej nagród rocznych, nagród uznaniowych i zapomóg.

Na podstawie art. 106 ust. 3 ustawy z dnia 26 kwietnia 1996 r. o Służbie Więziennej (Dz. U. Nr 61, poz. 283 i Nr 106, poz. 496, z 1997 r. Nr 28, poz. 153, Nr 88,

poz. 554 i Nr 133, poz. 883, z 1999 r. Nr 110, poz. 1255 oraz z 2000 r. Nr 2, poz. 5) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Funkcjonariusz Służby Więziennej, zwany dalej „funkcjonariuszem”, pełniący służbę przez okres roku kalendarzowego nabywa prawo do nagrody rocznej w wysokości określonej w art. 106 ust. 2 ustawy z dnia 26 kwietnia 1996 r. o Służbie Więziennej (Dz. U. Nr 61, poz. 283 i Nr 106, poz. 496, z 1997 r. Nr 28, poz. 153, Nr 88, poz. 554 i Nr 133, poz. 883, z 1999 r. Nr 110, poz. 1255 oraz z 2000 r. Nr 2, poz. 5), zwanej dalej „ustawą”.

2. Funkcjonariusz, który pełnił służbę przez co najmniej 6 miesięcy w roku kalendarzowym, nabywa prawo do nagrody rocznej w wysokości proporcjonalnej do liczby pełnych miesięcy kalendarzowych służby, z zastrzeżeniem ust. 3—5.

3. Okresy służby krótsze od miesiąca kalendarzowego sumuje się, przyjmując, że każde 30 dni służby stanowi pełny miesiąc kalendarzowy.

4. Funkcjonariusz, który z powodu śmierci, zaginięcia albo zwolnienia ze służby, w związku z nabyciem prawa do emerytury lub renty inwalidzkiej, pełnił w danym roku służbę przez część roku kalendarzowego, nabywa prawo do nagrody rocznej w wysokości 1/12 jednomiesięcznego uposażenia zasadniczego wraz z dodatkami o charakterze stałym, zwanego dalej „uposażeniem”, za każdy miesiąc kalendarzowy pełnienia służby.

5. Funkcjonariuszowi, o którym mowa w ust. 4, przysługuje nagroda roczna w wysokości 1/12 jednomiesięcznego uposażenia, jeżeli pełnił w danym roku służbę przez okres krótszy od jednego miesiąca kalendarzowego.

6. Funkcjonariuszowi, który na skutek wypadku lub choroby pozostających w związku ze służbą poniósł śmierć albo nabył prawo do renty inwalidzkiej, przysługuje nagroda roczna za ostatni rok służby w wysokości określonej w ust. 1, bez względu na okres służby pełnionej w tym roku. Przepisów § 3 i 4 nie stosuje się.

7. W razie śmierci lub zaginięcia funkcjonariusza nagrodę roczną wypłaca się pozostałej po nim rodzinie określonej w art. 112 ust. 2 ustawy.

§ 2. Podstawę ustalenia nagrody rocznej stanowi miesięczne uposażenie zasadnicze i dodatki do uposażenia o charakterze stałym płatne miesięcznie z góry, należne funkcjonariuszowi w dniu wypłaty nagrody oraz dodatki do uposażenia o charakterze stałym płatne z dołu, należne funkcjonariuszowi za miesiąc poprzedzający miesiąc, w którym następuje wypłata nagrody rocznej.

§ 3. 1. Za każdy dzień nieobecności w służbie związanej z:

- 1) korzystaniem z urlopu bezpłatnego,
- 2) przerwami w wykonywaniu obowiązków służbowych, za które funkcjonariusz nie zachował prawa do uposażenia, wymienionymi w art. 122 ustawy,

3) zawieszeniem w czynnościach służbowych lub tymczasowym aresztowaniem, chyba że prawomocnym orzeczeniem postępowanie karne lub dyscyplinarne będące przyczyną aresztowania lub zawieszenia zostało umorzone lub funkcjonariusz został uniewinniony na podstawie prawomocnego wyroku,

4) czasową niezdolnością do służby wskutek choroby wynoszącej ponad 15 dni, chyba że spowodowana jest ona wypadkiem pozostającym w związku ze służbą,

5) odosobnieniem w związku z chorobą zakaźną wynoszącym ponad 15 dni, chyba że spowodowane jest ono wypadkiem pozostającym w związku ze służbą,

6) urlopem szkoleniowym,

7) urlopem zdrowotnym,

8) urlopem okolicznościowym, o którym mowa w § 22 i 25 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 21 listopada 1996 r. w sprawie urlopów funkcjonariuszy Służby Więziennej (Dz. U. Nr 138, poz. 644),

9) zwolnieniem od pracy, o którym mowa w art. 188 Kodeksu pracy

— funkcjonariuszowi obniża się o 1/360 przysługującą nagrodę roczną.

2. Umorzenie postępowania, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, nie dotyczy warunkowego umorzenia postępowania karnego, a także umorzenia tego postępowania z powodu przedawnienia lub amnestii.

§ 4. 1. Do okresu służby, o którym mowa w § 1, nie wlicza się okresów wykonywania kary dyscyplinarnej — od dnia jej prawomocnego wymierzenia do dnia zatarcia, z zastrzeżeniem § 5 pkt 2.

2. Jeżeli okres wykonywania kary dyscyplinarnej wykracza poza dany rok kalendarzowy, to pozostałego okresu nie wlicza się do okresów stanowiących podstawę do przyznania nagrody rocznej w następnym roku lub następnych latach kalendarzowych.

§ 5. Nagroda roczna nie przysługuje za rok kalendarzowy, w którym:

1) skazano funkcjonariusza prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo,

2) wymierzono funkcjonariuszowi prawomocnym orzeczeniem karę dyscyplinarną wydalenia ze służby,

3) wydano funkcjonariuszowi opinię służbową o:

a) niewywiązywaniu się z obowiązków służbowych na zajmowanym stanowisku, stwierdzonym w okresie służby stałej,

b) nieprzydatności na zajmowanym stanowisku w okresie służby stałej,

c) nieprzydatności do służby w okresie służby przygotowawczej.

§ 6. Funkcjonariuszowi zwolnionemu ze służby, który w dniu zwolnienia spełnia warunki do nabycia prawa do emerytury lub renty, przysługuje nagroda roczna w wysokości 1/12 jednomiesięcznego uposażenia. Przepisów § 4 i 5 nie stosuje się.

§ 7. Nagrodę roczną przyznaje się nie później niż w ciągu pierwszych czterech miesięcy kalendarzowych następujących po roku, za który przysługuje nagroda, z tym że funkcjonariuszowi zwalnianemu ze służby nagrodę roczną przyznaje się nie później niż w ostatnim dniu służby.

§ 8. 1. Jeżeli przeciwko funkcjonariuszowi toczy się postępowanie karne lub dyscyplinarne o czyn popełniony w roku kalendarzowym, za który nagroda jest przyznawana, ustalenie uprawnień do nagrody rocznej następuje po zakończeniu tego postępowania. Przepisy § 5 stosuje się odpowiednio.

2. Nagrodę roczną przyznaje się nie później niż w terminie 30 dni od dnia, w którym postępowanie karne lub dyscyplinarne zostało umorzone lub funkcjonariusz został uniewinniony na podstawie prawomocnego wyroku. Przepis § 3 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

§ 9. Funkcjonariuszowi może być przyznana nagroda uznaniowa, w szczególności za sumienne wykony-

wanie zadań służbowych, wykonywanie zadań służbowych wymagających znacznego nakładu pracy, a także dokonanie czynu świadczącego o odwadze funkcjonariusza.

§ 10. Funkcjonariuszowi, którego warunki bytowe uległy znacznemu pogorszeniu, można przyznać zapomogę pieniężną. Przy przyznawaniu zapomogi należy brać pod uwagę wszystkie okoliczności mające wpływ na sytuację materialną funkcjonariusza i jego rodziny.

§ 11. 1. Wypłata nagrody rocznej w roku 2001 następuje na zasadach określonych w zarządzeniu, o którym mowa w § 12, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Funkcjonariuszowi w służbie przygotowawczej, któremu nie przysługuje prawo do nagrody rocznej na podstawie zarządzenia, o którym mowa w § 12, wypłaca się nagrodę roczną za rok 2000 na zasadach określonych w rozporządzeniu.

§ 12. Traci moc zarządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 5 września 1997 r. w sprawie określenia warunków przyznawania nagród rocznych, nagród uznaniowych i zapomóg funkcjonariuszom Służby Więziennej (Dz. Urz. MS Nr 4, poz. 37).

§ 13. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2001 r.

Minister Sprawiedliwości: *L. Kaczyński*

1267

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 20 grudnia 2000 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie ustalenia zakresów właściwości miejscowej istniejących kolegiów do spraw wykroczeń oraz powołania kolegiów do spraw wykroczeń przy Sądach Rejonowych w Muszynie, Ostrzeszowie i Tychach.

Na podstawie art. 2 § 1 i 3 ustawy z dnia 20 maja 1971 r. o ustroju kolegiów do spraw wykroczeń (Dz. U. Nr 12, poz. 118, z 1972 r. Nr 49, poz. 312, z 1974 r. Nr 24, poz. 142, z 1975 r. Nr 16, poz. 91, z 1982 r. Nr 45, poz. 291, z 1989 r. Nr 35, poz. 192, z 1990 r. Nr 43, poz. 251, z 1991 r. Nr 32, poz. 131, z 1994 r. Nr 27, poz. 96 i z 1998 r. Nr 113, poz. 717) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 13 lipca 1990 r. w sprawie ustalenia zakresów właściwości miejscowej istniejących kolegiów do spraw wykroczeń oraz powołania kolegiów do spraw wykroczeń przy Sądach Rejonowych w Muszynie, Ostrzeszowie i Tychach (Dz. U. Nr 50, poz. 296 i Nr 90,

poz. 533, z 1993 r. Nr 25, poz. 114, z 1995 r. Nr 2, poz. 10, z 1996 r. Nr 3, poz. 23 i Nr 154, poz. 752, z 1997 r. Nr 68, poz. 438, Nr 126, poz. 812 i Nr 160, poz. 1096 oraz z 2000 r. Nr 81, poz. 915) w § 1 wprowadza się następujące zmiany:

1) po ust. 6 dodaje się ust. 6a w brzmieniu:

„6a. W obszarze właściwości Sądu Okręgowego w Gliwicach:

1) przy Sądzie Rejonowym w Rybniku:

a) Kolegium w Rybniku — dla miasta Rybnik oraz gmin: Czerwionka-Leszczyny, Gaszowice, Jejkowice, Kornowac, Lyski i Świerklany,